LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

En himmelsk hærskare lovpriste Gud og sagde:
"Ære være Gud i det højeste! Fred på jorden!
I mennesker Guds velbehag!"

Hyrderne sagde til hinanden:
"Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket,
og som Herren har forkyndt for os."

VELSIGNET ADVENT og GLÆDELIG JUL

Nr. 12 December 2004 Årgang 54

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Ringdams Kobbel 105, 7100 Vejle

Kasserer
Daniel Jensen
Overbyparken 12A
7080 Børkop
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Udgivelse støttet af
Den Lutherske Arvs Fond

Jul på fod eller med rod?

Der er ikke noget underligt i, at juletræer kommer på fod. Det er jo det almindelige. Men jeg kom til at tænke over det i begyndelsen af november, fordi jeg bor som nabo til en stor planteskole. Her vokser ca. 500.000 nordmannsgraner af fineste kvalitet. De er i år mellem 90 og 120 cm. høje. Næsten dagligt er jeg gået mine ture blandt dem, siden de var små. Jeg har set dem sommer, efterår, vinter og forår. Men i november blev de forsynet med prisskilte. Der - på markerne - stod nu tusindvis af træer mærket med et tysk supermarkeds navn "Praxis" og prisen 13,99 Euro.

Det særlige ved disse træer er, at de *ikke* skal på fod. De sælges i stedet i den sorte plasticpotte, som de for fem år siden blev plantet i på marken. Med rod! På en måde gør det mig glad at vide, at "mine" træer ikke skal smides ud efter jul, men skal få lov at vokse et sted i Tyskland lang tid efter, at de har forladt planteskolen.

Jul på fod

Faktisk virker det forkert, at man kan finde på at fælde en skov af unge grantræer for at smide dem på lossepladsen en måned efter. Når man alligevel gør det, er det så ikke et slående billede på, hvordan mange fejrer jul?

Julen kommer de fleste steder "på fod". Derfor visner den og bliver meget hurtigt kasseret. Julen er hyggelig og uundværlig, mens den står på. Det mener de fleste. Men alle ved også, at det er umuligt at holde julestemningen i gang ret længe efter jul. Ingen vil kunne klare julens gaveræs til hverdag. Og så meget mad kan vi heller ikke tåle over længere tid. Derfor er det praktisk, at juletræet visner, så man med god samvittighed kan smide det ud og få afsluttet julen.

Der, hvor det går galt, er, når vi også pakker evangeliet væk og lader salmesangen forstumme i huset efter jul. Det viser, at vi fejrer jul på "fod" - uden rodforbindelse til Gud. Da kasserer vi selveste Frelseren, og vi siger os fri for hans hjælp i den hverdag, hvor han vil være hos os.

Jul med rod

Når vi lytter til det bibelske budskab, står det helt klart, at julens evangelium har dybe rødder i Guds frelsesplan, og at formålet er, at vi bliver inddraget i frelses-historien ved troen. Evangeliet er ikke et eventyr, som slutter juleaften, men begyndelsen på en ny fremtid hos Gud.

Faktisk begynder Nye Testamente med ordene: *Slægtsbog for Jesus Kristus, Davids søn, Abrahams Søn* (Matt 1,1). Når den levende Jesus Kristus forkyndes for os, kommer han ind i vore liv og genføder os. Og dermed hører vi med i hans slægt.

Hvad han vil gøre for os, forklarer englen for Josef om Marias barn: *Det barn, hun venter, er undfanget ved Helligånden. Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder* (Matt 1,20-21).

Han er Guds Søn, evig og almægtig. Han lader sig fornedre og plante midt i synd og død. Han lader sig hugge om og korsfæste i vort sted, så vi kan gå fri, af nåde. Derfor kan vi leve i håb og glæde. Vi er hans. Han elsker sine træer!

Prisen for levende træer

De levende nordmanns-grantræer er ikke gratis. Men jeg kan bevidne, at man får noget for pengene: Først blev de plantet i marken. Senere kørte vandingsmaskinerne i planteskolen. Der blev kastet gødning og sprøjtet år efter år. Der blev sørget for hvert eneste træ. Til sidst satte man prisskilte på og gravede dem op. Kan det virkelig gøres for 13,99 Euro? Man mangler jo stadig at betale for transport og betaling til supermarkedet og kassedamen. Det er imponerende, at man kan få et rigtigt levende juletræ fra Løsning til de penge.

Prisen for levende tro

Når troen skal plantes i vore hjem og hjerter denne jul, sker det heller ikke uden, at der er gået et stort arbejde forud. Først og fremmest alt det, Jesus har gjort for os. Det kostede ham ikke så lidt, for ikke at sige alt! Han gav os sit ord. Og han gav os sig selv. Derefter sendte han tjenere ud for at plante troen ved evangeliet.

Kirker bliver i dag bygget og holdes ved lige som planteskoler, hvor troen kan vokse. Mange slider i det, for at der kan være gudstjeneste på søndag. Præster graver og vander og gøder ved ordet. Det koster slid og kræver trofasthed. Men glæden er stor, fordi troens træer vokser ved evangeliet og fylder vore hjerter med håb og glæde. Og alt det får vi af nåde!

Så lad os holde jul med tak, idet vi rodfæstes sammen i Guds ord og i Kristi kærlighed!

Leif G. Jensen

Livet på præsteskolen

Magnus Sørensen skriver fra præsteskolen i Fort Wayne, USA: Det har været et år, hvor jeg har lært en del, som jeg tror vil kunne gavne min præstegerning. Dagligdagen her er mere tætpakket, end den normalt har været for mig i Danmark. Så der har ikke været så meget tid til at lave andre ting, som der var i Danmark.

Hverdagen på Fort Wayne

Kl. 7-8 er der morgenmad i kantinen. For de friske er der andagt i kapellet kl. 8.30. Efter morgenmaden går timerne igang. På det sidste har jeg dog ikke haft morgentimer. Jeg bruger derfor ofte morgenerne på at læse eller arbejde på opgaver.

Kl. 10 er der andagt i kapellet igen. Her er det som regel en af professorene, der holder en lille prædiken som omkranses af liturgi og 1-2 salmer. Man er meget liturgisk bevidst, og kapellet er som regel pyntet op med de farver, der passer til kirkeåret. En gang om ugen er der en hel gudstjenste med nadver i kapellet, hvor en præst udefra kommer og fejrer nadver. Kl. 11.30-13.00 er der frokost i kantinen. Maden er bedst til frokost, hvor de også har det største udvalg, så selv en kræsen europæer som regel kan finde noget der ikke er for fremmedartet. Kl. 17-18 er der aftensmad. Her er udvalget som regel lidt mere sparsomt.

Studenternes søndag

De studerende tager om søndagen ud til kirker i omegnen, hvor de er blevet sat til at lave felt-arbejde, dvs. hjælpe præsten med nogle af hans opgaver og dermed lære noget om at være præst.

Jeg har været tilknyttet en menighed en halv times kørsel syd for præsteseminaret. Her har jeg i løbet af året har haft to prædikener, hjulpet med nadveruddeling, haft søndagsskole og bibeltimer. Så jeg har været lidt omkring i præstens arbejde. De sidste par uger har jeg haft bibeltimer over Esajas' bog.

Studiemiljøet

På Fort Wayne er det rigtigt godt. Det er godt at studere sammen med så mange andre studerende, der tager den evangelisk-lutherske lære alvorligt. Det giver en del dybere diskussioner om den lutherske teologi, og man får øjnene op for ting man ikke før havde været opmærksom på.

Det er godt at have evangeliet til fælles. Det evangelium, som forkynder, at vi retfærdiggøres af Guds nåde alene for Kristi stedfortrædende gernings skyld gennem troen, når Helligånden ved ordet og sakramenterne uddeler syndernes forladelse og skaber og bevarer troen i os.

At en præstespire går på en præsteskole, hvor dét evangelium - og ikke menneskeskabte efterligninger er centrum, er godt. Det er godt både for den kommende præst og hans kommende menigheder!

Evangelisk salmesang

Dette centrum i evangeliet kommer også til udtryk i salmesangen. For nylig sang vi en gammel tysk salme oversat til engelsk. Den satte virkelig fokus på evangeliet om syndernes forladelse ved Jesu død og opstandelse.

Jeg har her oversat salmen fra den oprindelige tyske:

Hvis din enbårne Søn, o Gud, sig ej som mand lod føde

Mel. Ny fryde sig hver kristen mand

1.
Hvis din enbårne Søn, o Gud,
sig ej som mand lod føde
og ej var kommet på dit bud
og ej på korset døde,
da måtte jeg, en skyldner stor,
til helved' gå fra denne jord
for mine mange synder.

2.
I stedet har jeg Jesu fred,
fortvivlelsen er borte.
På korset han min straf jo led,
bar mine synder sorte.
Han har forsonet sig med mig,
da han din vrede tog på sig.
Dermed er jeg retfærdig.

3.
Mit hjerte har han givet trøst,
og angsten mer' ej trykker.
Sit blod for mig han har udøst,
derpå mit håb jeg bygger.
En nådig Gud jeg har ved ham.
Han har afvasket al min skam,
så snehvid jeg er blevet.

4.
Af Jesu blod jeg roser mig
og går til Gud med glæde.
Med ydmyghed jeg søger dig
og kan for tronen træde.
Hvad Jesus ved sin død har købt
og givet mig, da jeg blev døbt,
kan djævelen ej røve.

5.
Ej hjælper lovretfærdighed,
til helvede den fører.
Men Jesus Kristus er min fred,
han mig retfærdiggører.
Hans død den har min gæld betalt,
hans lidelse har sonet alt.
Min tro på ham kun stoler.

6.
Min skyld, o Fader, du har lagt
på Jesus Krist din kære.
"Du er retfærdig", Gud har sagt,
"min Søn vil synden bære".
Du Helligånd med nådens trøst,
Guds kærlighed du har udøst.
Lad mig i troen blive.

Tekst:
v. 1-5 Johann Heermann 1630. - v. 6 Hannoversches Gesangbuch 1646.
Dansk 2004 ved Magnus Sørensen.

Advent: Jesus kommer igen

"Vi tror på Jesus Kristus... opfaret til himmels, hvorfra han skal komme igen for at dømme levende og døde." Det er vores kristne tro og Bibelens afsluttende vidnesbyrd i Johs Åb 21,24: "Han som vidner om dette siger: 'Ja, jeg kommer snart.' Amen, kom Herre Jesus." - Adventstiden står i dette håbs tegn. - Vi klipper fra artikel om "Dyrets mærke" af lektor Georg S. Adamsen:

Velforberedt på Jesu genkomst

Ifølge Åbenbaringsbogen er det helt afgørende, hvorvidt vi lever i tro på Kristus, når han kommer. Når først han - og Gud - kommer, vil ingen omvende sig. Åbenbaringsbogen vil hjælpe til at leve i et ret frelsende forhold til Kristus, så vi kan undgå den evige dom og fortabelse. Det bør derfor også være det anliggende, vi tager til os.

"Dyrets mærke" (omtales i Åb.13 som 666) vil vi ikke få at se, førend den dag Jesus kommer igen. Derfor er det omsonst at prøve at regne ud, hvor vi i dag kan finde dyrets navn. Det er også uheldigt, fordi vi ikke hjælper folk til at tage Jesu genkomst og dommedag alvorlig, men derimod kan bidrage til at bilde dem ind, at det er i og for sig banale ting som stregkoder, man skal tage sig i agt for...

Selv skal vi stræbe efter at fylde den plads, som vi nu hver især har fået i hjem, samfund og kirke. Det kan vi kristne gøre i taknemmelighed over, at vi ved tro på Jesus Kristus har fået vore synders forladelse og dermed er sat i frihed til at tjene hjem og samfund. Vi skal også gøre det i bevidsthed om, at vi på dommedag skal stå til ansvar for vores liv.

Men det hænder desværre, at magtsyge personer gerne vil tage Guds plads, hvis de kan. Da gælder det om at holde fast ved Kristus, om det så må koste livet. For kun han kan frelse os på dommedag og give os evigt liv. Svigter vi ham for at redde livet i en forfølgelsessituation, så mister vi det evige liv (jfr Mark 8,35-38). Satan frister os til frafald på mange måder, og det skal vi stå imod - til enhver tid.

Det kan vi ikke i egne kræfter. Kun når vi har vores synders forladelse ved tro på Jesus Kristus, i troen lever i et fast håb om opstandelsen fra de døde og således venter hans komme, kan vi stå djævelen imod. For så har vi Kristus selv som skjold og værn.

Der er derfor ingen bedre og nødvendigere forberedelse end flittigt at lægge øre til en ret forkyndelse af lov og evangelium og at deltage i nadveren. Så kan vi hvile i, at Jesus er vores hyrde, og hans løfter gælder os: "Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig, jeg giver dem evigt iv, og de skal aldrig i evighed gå fortabt, og ingen skal rive dem ud af min hånd" (Joh 10,27f).

Fra Til Tro 1/2003. Artiklen om "Dyrets mærke" anbefales og fås hos redaktionen.

Advent - Men vent!

Hvad venter vi?
Vi ved det godt. 1-2-3-4... adventskransen sluttet. Og vi er dér: Festen, hvor vi vil være glade. *"Men vent! Et lys af gangen: Hvad er det, du venter dig af glæde? Hvad er det at være glad? Hvornår er du glad? Det er jo det, du gerne vil: Være glad! Ikke?"*

"Joooh..." dukker svaret langsomt op på min computer-skærm. Jeg synes, det går tæt på. Det borer sig ind til mit inderste: Hvad gør mig glad? Hvad venter jeg i advent?

Jo, et julekort fra en god ven. Eller fra én, jeg ikke ventede. Det glæder. Måske jeg selv skulle skrive - til ven og til én, der ikke venter det.

En invitation til en hyggeaften hos nogen, der gør lidt ud af det - og af mig. Det gør også glad. Kunne jeg mon selv gøre en anden glad?

Idéerne stiller sig i kø. Og jeg tænker: Glæde dumper ikke bare ned. Jeg bliver glad ved at modtage! Men gør jeg det ikke også ved at give?

Det glæder mig at blive værdsat, lyttet og spurgt til! Fællesskab og andres kærlighed gør mig glad. Gør det ikke også glad at vise det til andre?

"Men dybest set er mennesket ensomt" sagde én til mig. Det har jeg tænkt over. Tænkt, at den anden måske var ensom og spurgte efter mig. For at blive glad måske? - og for at gøre mig glad?

På mit bord ligger programmet for en ung weekend. 9 ansigter og temaet: "Hvem er jeg?" Men det gør ikke bare glad. Jeg er fanget af meget, som ikke bare gør mig glad for mig. Jeg kender også ensomheden...

Da fanger jeg glæden ved Trosbekendelsen: "Jeg tror på Gud Fader, himlens og jordens Skaber" som Katekismen forklarer: "Dvs jeg tror, at Gud har skabt mig." Derfor er jeg mig. Jeg lever, fordi Gud elsker mig!

1. søndag i advent glæder det mig at høre evangeliet: "Se, din konge kommer til dig!" - Han deler alt med mig - som en brudgom med sin brud. Og med glæde vil jeg synge med Paul Gerhardt, DS 73:

Jeg lå i bånd og fængsel,
da førte du mig ud;
jeg stod i spot og trængsel,
da tog du mig til brud;
for mig at få ophøjet,
du bar min skam og brøst;
hvad du så tungt har pløjet,
er mig en evig høst.

- Det *venter* jeg til advent.

Mattæusevangeliet 21,1-9

Advent igen - Men vent igen!

Kan vi vente mere?
Det første lys er brændt ned. Nogen kan ikke lide det og sætter et nyt lys på. Andre tænder alle lys fra starten og siger: "Hvad skal vi vente på? Julen gælder da hele året! Kan vi så ikke være glade altid?"

"Jooh..." svarer jeg min spørgende skærm; igen lidt vemodigt. For mit første lys er altså brændt. Jeg synes, det går tæt på: Forventninger, som ikke blev indfriet... Glæde, der blev brændt af som det første lys... Kan jeg vente mere...?

"Mon jeg kan blive glad igen?" spurgte én i en svær situation. Flere spørger, jo flere adventslys, der brænder ned. Julen kommer tæt på med sine forventninger og minder om glæde. Kan jeg glæde mig igen?

Tanken arbejder i mig, om jeg kan gøre noget for andres glæde i denne tid. Måske særligt for ensomme og gamle? Måske for unge, der bor alene og leder efter barndommens juleglæde? Hvad med en advent-eftermiddag med advent- og julesange - og æbleskiver og en god middag?

Jeg kommer i tanke om salmestrofen "... lad julesorgen slukkes". Og jeg er med. Nedtrykthed og bekymring kan særligt gribe mig i denne tid. Alle de forventninger jeg har inden i mig. Hvordan skal julen gå?

Da kan jeg fange glæde igen ved Trosbekendelsen, der siger om min opstandne Herre, at "han skal komme igen" som Katekismen forklarer: "... for at jeg skal være hans egen og i hans rige leve under ham og tjene ham i evig retfærdighed, uskyldighed og salighed, ligesom han er opstået fra de døde, lever og regerer i al evighed. Det er vist og sandt."

- Så venter jeg med glæde igen.

2. søndag i advent glæder det mig midt i livets trængsel at høre evangeliet: *"Ret jer op og løft jeres hoveder, for jeres forløsning nærmer sig."* - Det glæder mig, at han vil komme og tage mig til sig. Og jeg vil synge med Grundtvig, DS 229:

Rejs op dit hoved, al kristenhed!
opløft dit øje, slå ej det ned!
i Himlen har du hjemme;
der er dit hjerte, der er din skat,
derfra han kommer med æren brat,
hvem du kan aldrig glemme.

Og jeg tænker: Skulle jeg glemme, så glemmer han ikke mig.

Derfor *venter jeg igen* med glæde.

Lukasevangeliet 21,25-36

Advent stadig - Vent stadig!

Skal vi stadig vente?
"Ind under jul, hvor er det trist..." når en strofe mig. Det andet lys er nu også er brændt ned. Og sangens spørgsmål bliver nærgående: "Når kommer jul? Kommer ej jul?"

Som voksen og præst er det ikke, fordi jeg synes, det går for langsomt. Tværtimod! Men midt i travlheden kan jeg mærke mørket tæt på: *Hvad er det, vi venter og håber som kristne? År efter år. Bliver det til noget? Kan vi stadig opretholde troen?*

"Jooh..." ser jeg mig endnu engang skrive på skærmen. Jeg vil gerne rette det til et stærkt "JA!" Jeg ser øjnene, der rettes mod mig på prædikestolen. Mange har hørt det igen og igen. Jeg forkynder det også igen og igen. Og hvad sker der så?

Havde det så bare givet fremgang! Men når det går modsat; når der til og med er frafald; når modstanden er tydelig; når kristne har det svært... Og som en konfirmand sagde til mig: "Hvorfor skal det være så svært?" Hvad skal vi da tro og håbe?

Da tænker jeg på Trosbekendelsen om Helligånden, som Katekismen forklarer: "... at jeg ikke af egen evne kan tro... men Helligånden har kaldet mig ved evangeliet..." - Og jeg må høre evangeliet igen og igen!

3. søndag i advent vil jeg gå i kirke og bede som Johannes' disciple: *Er du den, der skal komme, eller skal vi vente en anden?* - Spændt vil jeg i evangeliet høre Jesu svar: **"Blinde ser, og lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører, og døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige. Og salig er den, som ikke forarges på mig."**

Jeg vil glæde mig til Grundtvigs *Blomstre som en rosengård*, DS 60. Og med menighedens støtte vil jeg synge det ind i mig til ny forventning:

Herren kommer, Gud med os,
troen på ham bier,
byde skal han fjenden trods
som sit folks befrier;
alt betales på ét bræt:
fjenden sker sin fulde ret
folket dobbelt nåde.

Dette uforventelige "dobbelt", som *Katekismen forklarer om Helligånden: "I den kristne menighed forlader han daglig al synd rigeligt, og vil på den yderste dag opvække mig og give mig samt alle troende evigt liv."*

Det er da værd at *vente* på, ikke?

Mattæusevangeliet 11,2-10

Advent - Glæd dig nu!

Skal vi ikke vente mere?
"Midt udi mørket og jordens kuld', medens vor sol er ved at dale, stiger vor Herres op som jul, bli'r det Skt. Hans i himlens sale. Så kommer jul!" - Med 4. lys tændt er der ikke mere at vente. Nu står julen for døren!

Men kommer den ind? Glæden, freden og Guds velbehag? Det, profeter og engle i Bibelen forkynder så store ord om? Er der kød på de ord? Er der grund til at glæde sig nu?

JA! skriver jeg med store bogstaver på skærmen: JA! - For Jesus er kommet. Som der var profeteret: "Herren kommer, Gud med os!" - JA! I Jesus er han midt iblandt os.

"Ordet er blevet kød" siger evangeliet. Og det betyder på en underfundig måde, at han er dér, når der prædikes og holdes dåb i hans navn. Her er Gud med os; som ordet, der går ind i vore ører, og som vandet dækker os i dåben.

Jeg tænker på Katekismen, der siger, at "vandet er indesluttet i Guds ord". Sådan er han som barnet i krybben indesluttet i mit kød. Og gennem ordet og dåbens vand lukker han sig ind i mig og omslutter mig!

4. søndag i advent vil jeg gå i kirke med mine spørgsmål - som jøderne, der siger: "Vi skal have svar!" - Jeg vil glæde mig til en prædiken, der viser til dåben og siger: **"Midt iblandt jer er han."**

Endelig vil jeg glæde mig til a synge Kingos pragtfulde salme, DS 74:

1. Op, glædes alle, glædes nu,
med fryd opfylder sind og hu
i Herren eders glæde!
Thi Jesus han er nu så nær
og vil, fordi han har os kær
udi vort kød sig klæder.
2. Bort sorg, og krænk ej mer vort sind!
Guds glæde lukker vi nu ind,
at vi kan Jesus favne;
i ham har hjertet fred og ro,
i ham vort håb, vor bøn og tro
skal glæden aldrig savne.
3. Din fred, o Gud, som overgår
alt det, som sind og sans formår,
vort hjerte så bevare
i Kristus Jesus, at vi må
så stor en juleglæde få,
som aldrig kan bortfare.

Så er der virkelig også grund til at tænde hele kransen og glæde sig hver dag - særligt i denne uge!

Johannesevangeliet 1,19-28

Tekst: Vagn Lyrstrand - Grafik: Jens Nex - Kandake Forlag 38746661 - www.vivit.dk

Bibellæsning

Månedsord

December: Esajas 43,25

1 On Es 43,1-13: Jeg er din frelser
2 To Es 43,14-48: Jeg husker ikke dine synder
3 Fr Matt 22,1-22: Kongesønnens bryllup
4 L Matt 22,23-46: I opstandelsen
5 S **2. søndag i advent** - Luk 21-25-36
Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ikke forgå
6 M Es 44,1-20: Tilhører Herren
7 Ti Es 44,21-28: Jeg glemmer dig ikke
8 O Matt 23,1-39: Ve jer!
9 To Matt 24,1-14: Og så skal enden komme
10 F Matt 24,15-41: Menneskesønnens tegn
11 L Matt 24,42-51: Våg derfor!
12 S **3. søndag i advent** - Matt 11,2-10
Og salig den, der ikke forarges på mig
13 M Matt 25,1-30: Våg derfor!
14 Ti Matt 25,31-46: Når Menneskesønnen kommer
15 O Es 45,1-13: Jeg går foran dig
16 To Es 45,14-25: Kun hos Herren
17 F Es 49,1-13: Frelse til jordens ende
18 L Es 49,14-26: Se, i mine hænder
19 S **4. søndag i advent** - Joh 1,19-28
Midt iblandt jer står en, som I ikke kender
20 M 1 Mos 1,1-5 og 26-28: Skabelsen
21 Ti 1 Mos 3,1-19: Syndefaldet
22 O Es 9,1-9: Fredsfyrsten
23 To Es 42,1-9: Herrens tjener
24 F Luk 1,26-38: Bebudelsen
25 L **Juledag** - Luk 2,1-14
I dag er der født jer en frelser
26 S **Skt.Stefans dag** - Matt 23,34-39
Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn
27 M Luk 2,1-7: Fødslen
28 Ti Luk 2,8-20: Englene hos hyrderne
29 O Joh 1,1-14: Gud bliver menneske
30 To Fil 2,5-11: Han gav afkald
31 F Sal 90: Lær os at holde tal på vore dage

Det er mig, kun mig, der sletter dine overtrædelser,for min egen skyld husker jeg ikke mere dine synder.

Det bliver aldrig let at sige undskyld. Alligevel gør vi det. Men dermed er skylden ikke borte. Når du tilstår, har andre krammet på dig. De andre kan udnytte din svaghed og tage din synd og forbrydelse frem, når det passer dem. Du vil være stemplet og mærket, måske for resten af livet.

Men hør, hvad Esajas siger. Han fortæller, hvad han har hørt hos Herren. *Det er mig, kun mig,der sletter dine overtrædelser. For min egen skyld husker jeg ikke på dine synder.* Gud kender vore svagheder. For ham ligger hele vort liv åbent. Intet er skjult for ham. Og netop *han* siger: *Det er mig, kun mig, der sletter dine overtrædelser.*

Det andre mennesker ikke kan, det kan Gud, og det gør Gud! Når vi tilstår og bekender vore synder, sletter han vore overtrædelser og husker dem ikke mere. Sådan er der ingen mennesker, der gør. Derfor siger Gud: *Det er mig, kun mig, der sletter dine overtrædelser.*

Vi mennesker kan så let som ingenting hente gammel skyld frem, når vi vil træde på andre. Men det gør Gud ikke! For han er personligt ínvolveret i vor synd. Han har båret den på sit legeme - op på korset. Og den synd, han har sonet, den er tilgivet. Tilgivet for altid.

Når Herren sletter vore overtrædelser, hvem er da vi, at vi vil træde i dem eller lade dem trække os ned i skyld og mismod? Vi har al grund til at prise Gud for hans nåde og vise hinanden nåde.

Leif G. Jensen

Luthersk Kirke-Nyt

Ny stilling på Menighedsfakultetet
En pressemeddelelse 22. okt. oplyser, at MF's bestyrelse i enighed har tilbudt lektor, dr. theol. Georg S. Adamsen en fortsat ansættelse, men nu som gæstelærer i en stilling på 75% for et halvt år ad gangen.
Anledningen til stillingsskiftet er familien Adamsens indtræden i Den evang.-luth. Frikirke, som ikke har alter- og prædikestolsfællesskab med Folkekirken. Adamsen er herefter ikke medlem af lærerrådet og ikke medansvarlig for at tegne MF's profil. Bestyrelsen har hermed ønsket "at bevare en værdifuld og fagligt kompetent medarbejder." Og MF's formand siger: "Hans lutherske profil fejler jo ikke noget."

Men var det nødvendigt, at det skulle føre til den ændring i din ansættelse på MF? spørger avisen Tro & Mission.
"Sådan som MF reelt fungerer ind i højrefløjen, så er det et problem, at jeg har brudt kirkefællesskabet - i forhold til de opgaver, jeg forventedes at tage mig af" siger Adamsen.
"Om det derudover var nødvendigt, vil jeg ikke kommentere nu. I situationen var det måske nødvendigt, men om det også var det teologisk, det er forudsætningerne endnu ikke til stede for at svare på. Der er nogle teologiske spørgsmål, som der endnu ikke har været tid til at drøfte."

Luthersk Kirke ønsker velsignelse til og håber, at der bliver tid til, at de teologiske spørgsmål bliver drøftet.

Lektor Georg S. Adamsens overgang til Den evang.-luth. Frikirke er omtalt i Avisen Tro & Mission, der som "baggrund" også har bragt et interview med Luthersk Kirkes redaktør.
- Vi klipper fra artiklen:

Frikirke tager bekendelsen alvorligt

Netop den lutherske bekendelse har altid været et afgørende hovedpunkt for Den evang.-luth. Frikirke.
„Ikke bare som et stykke papir, men som en levende bibelsk forkyndelse, der må udtrykkes i en tydelig evangelisk prædiken og i en forvaltning af dåb og nadver efter Jesu og apostlenes vejledning“ påpeger Lyrstrand.
„Man kan ikke være evangelisk-luthersk på papiret og noget andet i praksis. Så egentlig er det ikke frikirken, der lægger afstand til folkekirken. Det er folkekirken, der lægger afstand til bekendelsen - fordi den tolererer en forkyndelse og et kirkeliv, der er i modstrid med evangeliet.“

"Bibelen formaner os igen og igen til at rense den gamle surdej ud. Den surdej, som består i accepten af lære og livsførelse, som er imod Guds ord. Det er det, der er budskabet til "menighedens engel" både i Pergamon og Thyatira i menighedsbrevene i Johannes Åbenbaring kapitel 2“ påpeger han - og citerer:
Jeg har det imod dig, at du har nogle, som holder fast ved Bileams lære. At du finder dig i kvinden Jesabel.'
„Den menighed eller kirkeleder, der tolererer det, har Herren imod sig. Her kaldes vi til omvendelse - ikke til at danne en højrefløj i kirken.“

Det betyder så, at I ikke har nadver- og forkyndelsesfællesskab med folkekirken?

"Hvordan skulle vi kunne have det med en kirke, som tydeligvis ikke kan sige, hvad den står for? Som med underskrivelsen af Leuenberg-konkordien i 2001 har erklæret fællesskab med ikke-lutherske kirker og dermed underløbet den bibelske tro på nadveren som Jesu sande legeme og blod.

Som siden 1997 med en såkaldt gudstjenstlig markering har åbnet for velsignelse af homoseksuelt samliv - hvad der efter Bibelen er under Guds dom. Og som har præster, der åbent fornægter Jesu sande guddom, forsoningen ved hans stedfortrædende død og hans opstandelse. Hvordan kan man begrunde fællesskab på prædikestol og ved nadverbord med en sådan kirke?“ spørger han og citerer fra 2. Johannesbrev:

Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne lære, så tag ikke imod ham i jeres hus, og byd ham ikke velkommen.

Er der ikke mennesker inden for folkekirken, som I kan have åndeligt fællesskab med? Og hvorfor kan I så ikke have nadverfællesskab?

"Vi ved os i åndeligt fællesskab med alle, som bekender den sande tro. Men lad mig spørge: Kan man have nadverfællesskab uden at have åndeligt fællesskab? Og kan man kristeligt set have åndeligt fællesskab på tværs af sandheden?

Dér ligger smerten i det åndelige fællesskab, som vi kan *høre* os til fra kristne inden for folkekirken - og som vi glæder os over. Disse kristne mener jo, at de kan have nadverfællesskab ved folkekirkens nadverbord.

Kan man have nadverfællesskab uden at have åndeligt fællesskab?

Det vil sige, at en bibel- og bekendelsestro præst i folkekirken ikke kan deltage i nadveren hos jer?

"Det spørgsmål må jo gælde enhver bekendende kristen, som vi gerne vil dele åndeligt fællesskab med ved fælles altergang. Men af omsorg for sjælene må der være orden, så præsten ved, hvem han er hyrde for.

Præsten har med regnskabsdagen for øje ansvar for dem, han tager til nadver. Men hvis man næste søndag vil gå til nadver - eller være præst - i en sammenhæng, som tolererer vranglære, giver man udtryk for en anden tro og bekendelse. Det kan jeg ikke tage ansvar for.“

Hvad med organisationerne på højrefløjen? - de otte?

"Dem *hører* vi os mange gange i åndeligt fællesskab med. Vi har tit tænkt, at „de otte“ burde være „de ni“. Vi vil gerne være med i et samtaleforum med henblik på at oprette et bibel- og bekendelsestro kirkefællesskab.

På en stor supertanker er der både en højre og en venstre side. Det kan godt være, at matroserne på de to sider ikke snakker sammen eller har noget fællesskab - men skibet damper derudad. Jeg er bange for, at den såkaldte højrefløj er med til at gøre, at skibet kan sejle videre. Selv om man har en erkendelse af, at der er brug for en kursændring.“

Se hele interviewet på www.vivit.dk

Ny Gratiakirke i Århus

I slutningen af oktober udsendte Gratia menighed informationsbrev til kirkebladets læsere og beskrev byggeprojektet i Århus. Der er indkommet gode hilsener, opmuntrende ord og økonomiske gaver, som har glædet menigheden meget.

Kære venner i fælles tro, håb og kærlighed!
I løbet af de sidste tre år er kirke-projektet vokset og modnet i menigheden og hos mange venner. Der er samlet flere økonomiske midler ind, end vi overhovedet turde drømme om i begyndelsen. I slutningen af oktober manglede vi kun 225.000 kr. af de ca. 2,2 mill. kr., som en ny kirke er beregnet til at skulle koste. Derfor tror vi, at vi snart er klar til at bygge.

Søndag d. 7. nov. samledes menighedsmedlemmerne på byggegrunden på Skejbygårdsvej efter kirketid og sang „Guds kirkes grund alene er Kristus, Gud og mand" (nr. 286 i salmebogen). Derefter læste vi Efeserbrevet kap. 2 om frelsen af nåde alene og om kirken, som er bygget på apostlenes og profeternes ord med Jesus Kristus som hovedhjørnesten. Vi bad en bøn om velsignelse og sagde til Herren: „Hvis du giver os en kirke her, da vil vi takke dig. Og hvis *du* ikke giver os den, ønsker vi den slet ikke."

I skrivende stund (16. nov.) har særindsamlingen stået på i 16 dage, og der er allerede indkommet 52.200 kr. Desuden er der åbnet mulighed for støtte fra en fond.

Lørdag d. 20. nov. fremlægges byggeprojektet for kirkesamfundets hovedbestyrelse.

Torsdag d. 2. dec. gør menigheden status og beslutter, om der er økonomisk basis for at begynde byggeriet til marts 2005.

For nærmere oplysninger kontakt kasserer Inger Nex, tlf. 87 50 91 41, eller bestyrelsesmedlem Anders Henriksen, tlf. 86 12 54 50.

Kærlig hilsen fra byggeudvalget ved LGJ

NY KIRKE bygges på Skejbygårdsvej 23 i Risskov i det nordlige Århus.

Grunden ligger i et boligområde med skoler, institutioner og uddannelses-steder. Et område i vækst, hvor menigheden får mulighed for at møde mange mennesker med evangeliet om nåden i Jesus Kristus og at vise omsorg og være aktivt til stede med medmenneskelig hjælp.

Menigheden er ved at vokse ud af de nuværende lejede lokaler i Bissensgade. Vi glæder os til at få mere plads og til at give Århus Nord en smuk lille kirke, som kan være et trygt og åbent kirkehjem både for menighedens medlemmer og for (mange) andre i Århusområdet.

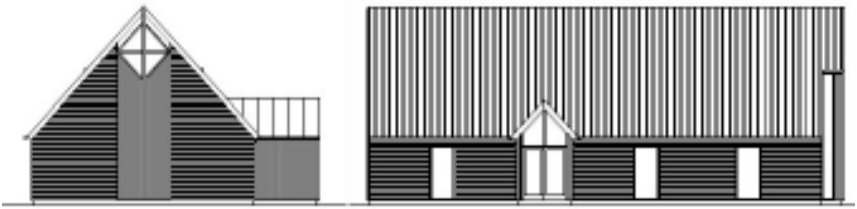

Fra menighederne

Ungdomslejr i Nordsjælland

Den første weekend i efterårsferien blev der afholdt ungdomslejr for kirkens unge. Lejren havde Cecilie, Linea, Stefan og Visti arrangeret godt. Det blev til en rigtig hyggelig weekend i Nordsjælland, hvor vi var omkring 20 unge mennesker samlet.

Hytten lå i skønne omgivelser, og vi var så heldige at have dejligt vejr hele weekenden. Der var lagt op til en rigtig god weekend, hvor vi ikke kun var sjællændere og jyder, men også en amerikaner, en englænder og en "svensker", hvilket gav lejren et vist internationalt islæt, og vore engelskkundskaber kom på prøve.

Vi var samlet omkring Guds ord, men selvfølgelig var der også lagt masser af kvalitetstid af til: Social hygge, gå tur, underholdning, snak, guitar, sang, lejrsangsnostalgi.

Pastor Vagn stod for bibeltimerne over Salme 8, 32 og 103. Efterårets emne var *Hvem er jeg?* Ud fra en artikel i kirkebladet, gennemgik vi en del spørgsmål om dette emne, vi havde blandt andet en hel del gruppearbejde, hvilket gav mulighed for at komme lidt mere på banen. Der blev blandt andet snakket om, at vi ikke kun har vores identitet i det ydre, og i dem der omgiver os (navn, alder, job, uddannelse, familie), men vi er skabt i Guds billede, Gud har tænkt os, før vi blev til: "Jeg tror at Gud har skabt mig…".

En anden god ting i programmet var "Ordets skole" lørdag aften, dette "indslag" har vi efterhånden haft på flere af vore u-lejre, Ordets skole giver en god mulighed for fordybelse i et tekststykke far Bibelen. Weekenden sluttede søndag med gudstjeneste i Martinskirken med prædiken over Salme 121, som kan læses på www.vivit.dk.

Alt i alt havde vi et par rigtige dejlige dage nær Allerød, en rigtig vellykket lejr.

Skrevet af Hannah Michael

Advent og jul i vore kirker

København, Martinskirken

I advents- og juletiden indbydes til samvær med varierede "godter" til sjæl og legeme:
Torsd. 2. dec. kl. 19: andagt + "jule-varmt"
Torsd. 9. dec. kl. 18: julegrød + andagt kl. 19
Torsd. 16 dec. kl. 19: andagt m. "Jomfrufødsel" v. lektor G. S. Adamsen + æbleskiver
Onsd. 29. dec. kl. 19: julefest m.underholdn.
** Fred. 31. dec. kl. 18: Nytårsfest for unge på Rosenvængets Sidealle 5 hos Judith.*

Langeland, Lohals Kirke

Menigheden indbyder igen i år til adventsfest: Fredag den 17. dec. kl 14.30 hos Else Marie Aasø, Løkketoften i Svendborg, Tlf 62 22 02 98. - Alle er hjerteligt velkomne!

Århus, Gratiakirken

* 2. Advent 5. dec. kl. 14 gudstjeneste & adventsfest sammen med Løsning mghd.
Torsd. 9. dec. kl. 19.30 adventsandagt
Torsd. 16. dec. kl. 19.30 adventsandagt
* Andagterne holdes som hverdagsgudstjeneste med liturgi, prædiken og sang. Kaffe og adventshygge i kirkens dagligstue.

Løsning, kirken på Vinkelvej

* 2. Advent 5. dec. kl. 14 gudstjeneste & adventsfest sammen med Gratia i Århus.
Tirsd. 30. nov. kl. 19.30 adventsandagt
Tirsd. 14. dec. kl. 19.30 adventsandagt
* Kaffe og adventshygge i private hjem.
Tirsd. 28. dec. kl. 18-21.30 julefest m. fælles spisning på Spejderborgen, Rævebjergvej.

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Postparken 58,2, 2770 Kastrup

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

1. Advent 28. nov. kl.10 "Gæstedag"
2. Advent 5. dec. kl. 16.30 m. nadver
3. Advent 12. dec. kl. 10 m. nadver
4. Advent 19. dec. kl. 10 "9 læsninger"
Juleaften 24. dec. kl. 15
Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver
2. Juledag ingen
31. dec. kl. 23 Midnatsgudstjeneste
Nytårsdag 1. jan. ingen gudstj.
Søndag 2. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 9. jan. kl. 10
Søndag 16. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 23. jan. kl. 16.30
Søndag 30. jan. kl. 10 "Gæstedag"

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 32

1. Advent 28. nov. kl.15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
2. Advent 5. dec. kl. 10.30 m. nadver
3. Advent 12. dec. kl. 16
4. Advent 19.dec. kl. 10.30 m. nadver
Juleaften 24. dec. ingen
Juledag 25. dec. kl. 16 m. nadver
2. Juledag ingen
Nytårsdag 1. jan. kl. 14
Søndag 2. jan. ingen gudstjeneste
Søndag 9. jan. kl. 16
Søndag 16. jan. kl. 16
Søndag 23. jan. 10.30 m. nadver
Søndag 30. jan. kl.15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

1. Advent 28. nov. kl. 10 m.nadver
2. Advent 5. dec. kl. 14 - Se Århus
3. Advent 12. dec. kl. 10 m.nadver
4. Advent 19. dec. kl. 14
Juleaftensdag 24. dec. kl. 16
Juledag 25. dec. kl. 10 m.nadver
2. Juledag 26. dec. ingen
Nytårsdag 1. jan. kl. 14
Søndag 2. jan. kl. 14
Søndag 9. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 16. jan. kl. 14
Søndag 23. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 30. jan. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

1. Advent 28. nov. kl. 16 m. nadver
2. Advent 5. dec. kl. 14 m. adventsfest
3. Advent 12. dec. kl. 16 m. nadver
4. Advent 19. dec. kl. 10
Juleaftens dag 24. dec. kl. 14
Juledag 25. dec. kl. 16 m. nadver
2. Juledag 26. dec. kl. 10
Nytårsdag 1. jan. kl. 16
Søndag 2. jan. kl. 10 m. nadver
Søndag 9. jan. kl. 16
Søndag 16. jan. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 23. jan. kl. 16 m. nadver
Søndag 30. jan. kl. 10 m. nadver

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447